

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **A. D.**
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Janou Lammelovou
sídlem Horní náměstí 365/7, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Univerzita Palackého v Olomouci**
sídlem Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 10. 2020 č. j. X, ve věci ukončení studia,
takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 30. 11. 2020 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým rektor žalované (dále též „rektor“) zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí děkana Filozofické fakulty Univerzity Palackého Olomouci (dále též „děkan“)

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

ze dne 1. 9. 2020, č. j. X, o ukončení jeho studia podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, v rozhodném znění (dále jen „ZVŠ“) ve spojení s čl. 28 odst. 1 písm. b) Studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen „SZŘ“), a to z důvodu nesplnění povinností vyplývajících ze studijního programu a studijního zkušebního řádu v akademickém roce 2019/2020, konkrétně nevykonání zkoušky z opakovaně zapsaného předmětu Úvod do mediálních studií ani v druhém opravném termínu dne 17. 6. 2020. Žalobce zároveň navrhnul i zrušení rozhodnutí děkana.

2. Žalobce v podané žalobě nejprve široce popsal svou verzi skutkového stavu a vymezil se proti objektivitě zkoušejících v předmětu Úvod do mediálních studií a jejich hodnocení. Žalobce uvedl, že rozhodnutí o ukončení studia je nezákonné, protože nebyl řádně vyrozuměn o zahájení řízení o ukončení studia a neměl tak možnost se v předmětném řízení seznámit s podklady a účinně se bránit již v průběhu prvostupňového správního řízení.
3. Žalobce namítal, že zpřístupnění výzvy k vyjádření se k podkladům řízení v elektronickém informačním systému dle § 68 odst. 3 ZVŠ není úkonem platně zahajujícím správní řízení, neboť prvním úkonem mělo být oznámení dle § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“). Žalobce dále poukázal na rozpor mezi § 69a odst. 3 a § 68 odst. 3 ZVŠ a tvrdil, že ve vnitřních předpisech univerzity by měla být přesněji uchopena a formulována možnost doručit výzvu přes elektronický informační systém. Žalobce ze znění § 68 odst. 3 ZVŠ dovodil, že zveřejnění výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí není úkonem zahajujícím řízení ve věci „ukončení studia na vysoké škole“, ale ve věci „nesplnění požadavků dle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ“. Závěrem žalobce uvedl, že doručením výzvy prostřednictvím elektronického informačního systému v akademickém roce 2019/2020 děkan žalované porušil zásadu předvídatelnosti a legitimního očekávání, jelikož v předchozím akademickém roce 2018/2019 byla žalobci doručena výzva prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb.
4. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Žalovaná zpochybnila závěry žalobce o neobjektivitě zkoušejících a hodnocení zkoušky a odkázala na závěry děkana žalované, učiněné v rámci přípisů ze dne 3. 7. 2020 č. j. 113571/2910-2020 a č. j. 113565/2910-2020, kdy děkan neshledal žádná pochybení v postupu zkoušejících ani v hodnocení žalobcovy zkoušky. Žalovaná identifikovala jedinou žalobní námitku, a to že žalobce nebyl řádně vyrozuměn o zahájení řízení o ukončení studia a neměl tak možnost se seznámit s podklady rozhodnutí. Žalovaná je přesvědčena, že postupovala v souladu s § 68 odst. 3 věta poslední a § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ, když dne 20. 8. 2020 zveřejnila výzvu k vyjádření se k podkladům prostřednictvím svého elektronického informačního systému, webového rozhraní Studijní agenda Informační systém Univerzity Palackého. Dle žalované byla výzva doručena dne 21. 8. 2020 (analogicky dle § 69a odst. 3 ZVŠ) a žalobce tak měl objektivní možnost se s výzvou seznámit. Pokud se žalobce do systému v rozhodné době nepřihlásil, nemůže to mít na doručení výzvy vliv. Závěrem žalovaná uvádí, že žalobce ve své žalobě nekonkretizuje, jak uvedená procesní vada mohla ovlivnit výsledek správního řízení a v čem konkrétně spatřuje nezákonnost napadených rozhodnutí.
5. Ze správního spisu soud zjistil, že děkan žalované ukončil rozhodnutím ze dne 1. 9. 2020 č. j. X studium žalobce v kombinované formě bakalářského studijního programu Teorie a dějiny divadla, filmu a masmédií, oboru Divadelní věda – Filmová věda na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, a to podle § 68 odst. 1 písm. g), § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ a čl. 28 odst. 1 písm. b) SZŘ, z důvodu nesplnění povinností vyplývajících ze

studijního programu a studijního zkušebního řádu v akademickém roce 2019/2020, konkrétně nevykonání zkoušky z opakovaně zapsaného předmětu Úvod do mediálních studií ani v druhém opravném termínu konaném dne 17. 6. 2020.

6. Proti rozhodnutí děkana si podal žalobce dne 1. 10. 2020 odvolání. Žalobce namítal neobjektivitu zkoušejících předmětu Úvod do mediálních studií, předložení písemných prací dle něj neodpovídalo termínu písemná zkouška, zpochybnil nestrannost komise při komisionálním termínu 26. 6. 2019, navíc datum a čas konání zkoušky bylo stanoveno v rozporu s běžnou zvyklostí. Žalobce dále tvrdil, že odevzdané práce nejsou nevyhovující a v rámci písemného testu ze dne 30. 5. 2020 dosáhl pouze 95 bodů z potřebných 97, přičemž v banální otázce byl hodnocen pouze 3 body z 15 možných a jeho odpověď minimálně na 5 bodů byla. Závěrem žalobce namítal, že nebyly řádně vypsané termíny zkoušek předmětů KDU/ČFAK, KDU/DFRTK a KDU/UST2 a u předmětu KDU/DSD3K nebyl připuštěn ke zkoušce z důvodu nesplnění podmiňujícího úkolu, ačkoli anotace k předmětu v elektronickém systému takou podmínku nesdělují.
7. Rektor žalované rozhodnutím ze dne 8. 10. 2020 č. j. X odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí děkana potvrdil. V odůvodnění konstatoval, že žalobce poukazuje na okolnosti, které mu již musely být známy před zahájením řízení o ukončení studia, a tyto skutečnosti tedy mohl žalobce uplatnit v rámci prvostupňového řízení. Vzhledem ke koncentraci řízení dle § 82 odst. 4 SŘ rektor k těmto žalobcovým námitkám nepřihlédl, nicméně v rámci obiter dictum připomněl, že na podání žalobce, která předcházela zahájení řízení o ukončení studia, bylo vždy odpovídajícím způsobem reagováno. Dále rektor shledal nedůvodnými námitky žalobce stran předmětů odlišných od předmětu Úvod do mediálních studií, neboť řízení o ukončení studia bylo s žalobcem vedeno toliko pro nesplnění povinností z tohoto opakovaně zapsaného předmětu.
8. Ze správního spisu dále vyplynulo, že se žalobce žádostí ze dne 2. 6. 2020 domáhal přezkoumání písemného testu ze dne 30. 5. 2020, konaného v rámci prvního opravného termínu předmětu Úvod do mediálních studií a namítl neobjektivitu hodnocení svého testu. Přípisem děkana ze dne 3. 7. 2020 č. j. 113571/2910-2020 nebylo této žádosti vyhověno, jelikož na základě odborného posouzení písemného testu žalobce v tomto termínu neuspěl. Součástí spisu je i stanovisko doc. PhDr. P. O., Ph.D. ze dne 1. 7. 2020, který provedl přezkum hodnocení písemného testu ze dne 30. 5. 2020, a podle kterého žalobce v tomto termínu neuspěl.
9. Žalobce stížností ze dne 22. 6. 2020 napadl průběh komisionální zkoušky konané dne 17. 6. 2020, když namítal nesprávnost složení komise, neobjektivitu jejích členů a skutečnost, že nebyl se složením komise předem seznámen. Dále namítal, že vylosované otázky neodpovídaly stanoveným tématům. Děkan v rámci přípisu ze dne 3. 7. 2020 č. j. 113565/2910-2020 neshledal stížnost žalobce důvodnou, neboť k žádnému pochybení v průběhu předmětné zkoušky nedošlo. Děkan shrnul, že z žádného vnitřního předpisu žalované neplyne právo studenta být předem seznámen se složením zkušební komise. Komise byla v souladu se SZŘ čtyřčlenná, přičemž byla složena z garanta a vyučující studijního předmětu a dvou externích členů. Členové komise se pak jednomyslně shodli, že žalobce v dané zkoušce neuspěl.
10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového

a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

11. Podle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ se studium ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu.
12. Dle ust. § 68 odst. 1 písm. g) ZVŠ rozhoduje vysoká škola o právech a povinnostech studenta ve věci nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b).
13. Dle ust. § 68 odst. 3 věty druhé ZVŠ je učinění výzvy vyjádřit se k podkladům rozhodnutí prvním úkonem vysoké školy ve věcech podle odstavce 1 písm. g), přičemž vysoká škola může výzvu učinit prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy.
14. Předně krajský soud poukazuje na rekapitulační části žaloby (bod II. – III.), kde žalobce zmiňuje možnou neobjektivitu zkoušejících, nesprávné složení komise a rozpor kladených otázek se zkouškovými okruhy při opravné komisionální zkoušce dne 17. 6. 2020 a nesprávnost hodnocení opravné písemné zkoušky ze dne 30. 5. 2020 z předmětu Úvod do mediálních studií. Žalobce neučinil tato tvrzení v žalobě samostatnými žalobními body a krajský soud neshledal žádnou z výjimek pro vykročení z limitů přezkumu dle § 75 odst. 2 s.ř.s., proto se těmito tvrzeními blíže nezabýval.
15. Pokud žalobce otevřel tuto otázku znovu u dnešního jednání, kdy tvrdil, že postup univerzitních orgánů představoval snahu zbavit se žalobce, došlo k subjektivnímu hodnocení jeho práce a zkoušející neposuzoval žalobcův výkon objektivně, žalobce tak uplatnil u dnešního jednání nový žalobní bod (nemající v žalobě ani svůj předobraz) v rozporu s § 72 odst. 1 a § 71 odst. 2 s. ř. s., protože je tento jeho žalobní bod opožděný. Jedná se navíc o tvrzení natolik obecná, že ani pokud by byla uplatněna včas, nemohl by se jimi soud blížeji zabývat.
16. Nad rámec výše uvedeného krajský soud konstatuje, že s námitky stran objektivitě a hodnocení zkoušejících, které žalobce nastínil toliko v rekapitulační části žaloby, neshledal děkan žalované důvodnými již v rámci přípisu ze dne 3. 7. 2020 č. j. 113571/2910-2020, v reakci na žádost žalobce ze dne 2. 6. 2020 o přezkoumání testu ze dne 30. 5. 2020, a v rámci přípisu ze dne 3. 7. 2020 č. j. 113565/2910-2020, v reakci na stížnost žalobce ze dne 22. 6. 2020 vůči průběhu zkoušky konané dne 17. 6. 2020. Tato skutečnost ostatně vyplývá nejen ze samotných přípisů, ale i z rozhodnutí děkana o ukončení studia žalobce.
17. Krajský soud předně neshledává důvodnou námitku žalobce, že zveřejnění výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí o ukončení studia v elektronickém systému není úkon platně zahajující správní řízení z moci úřední. Dle § 56 odst. 1 písm. b) a § 68 odst. 1, odst. 3 věty druhé ZVŠ je zveřejnění výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí je prvním úkonem v řízení o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního řádu. Z uvedeného vyplývá, že s doručením této výzvy je spojeno i samotné zahájení řízení o ukončení studia, jelikož se jedná o první úkon v řízení. Krajský soud si je vědom, že jazykový výklad představuje toliko prvotní přiblížení se k aplikované právní normě, nicméně využitím teleologického výkladu dospěl k totožnému závěru. Smysl a účel předmětného ustanovení krajský soud shledává v urychlení řízení a též v hospodárnosti, když zveřejnění výzvy ve vlastním systému (kde pravidelně zveřejňuje veškeré informace pro studenty, a proto předpokládá, že se s nimi studenti touto formou seznamují) je pro vysokou školu bezpochyby časově a finančně méně náročné, než doručení prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb.

18. Tento postup má podklad v § 68 odst. 3 a § 69a odst. 3 ZVŠ a jako takový vyvolává stejné účinky, jako jiné zákonem aprobované způsoby doručování. Skutečnost, že se žalobce o zveřejnění výzvy nedozvěděl, pak nemůže být přičítána k tíži žalované, ale toliko žalobce, neboť o doručování elektronickým informačním systémem byl vyrozuměn. Webové rozhraní, prostřednictvím kterého byla výzva doručena, je zcela běžně využíváno k přihlašování ke zkouškám či k zápisu předmětů. Obdobně se zdejší soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2018 č. j. 65 A 65/2017-38, www.nssoud.cz, vyjádřil o možnosti elektronického doručení výzvy v rámci odvolacího řízení o ukončení studia na vysoké škole.
19. Žalobce dále namítal, že zveřejnění výzvy k vyjádření se k podkladům rozhodnutí není úkonem zahajujícím řízení ve věci „ukončení studia na vysoké škole“, ale ve věci „nesplnění požadavků dle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ“. Krajský soud pokládá za nesporné, že řízení o ukončení studia bylo s žalobcem zahájeno dle čl. 28 odst. 1 písm. b) SZŘ z důvodu nesplnění povinností vyplývajících ze studijního programu a studijního zkušebního řádu v akademickém roce 2019/2020, konkrétně nevykonání zkoušky z opakovaně zapsaného předmětu Úvod do mediálních studií ani v druhém opravném termínu. Žalobce tak nesplnil požadavek vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu dle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ. V návěti § 56 odst. 1 ZVŠ je uvedeno, že z tohoto důvodu se studium ukončuje. Z výše uvedeného pak vyplývá, že se jedná o jedno nedělitelné, tedy řízení o ukončení studia pro nesplnění požadavků dle § 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ (nesplnění opakovaně zapsaného předmětu). Žalobcova námitka je tedy lichá.
20. Krajský soud dále neshledává žádný racionální důvod, z jakého by měla vyplývat povinnost vysoké školy kodifikovat ve svých vnitřních předpisech možnost doručit výzvu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí elektronickým informačním systémem, jak to uvádí žalobce v žalobě. Zákonné ustanovení § 69a odst. 3 ZVŠ, na které žalobce odkazuje, se týká toliko doručování rozhodnutí, kterými se vyhovuje studentovi ve věcech dle § 68 odst. 1 písm. a), b) nebo d), případně rozhoduje o přiznání či nepřiznání stipendia dle § 68 odst. 1 písm. e). Krajský soud tedy neshledává v rámci § 69a odst. 3 ZVŠ přílehlající užití argumentu *a fortiori*, kterým žalobce brojí proti výslovnému zákonnému zmocnění žalované dle § 68 odst. 3, proto ani tato námitka není důvodná.
21. Jelikož z obsahu správního spisu a vyjádření žalované soud zjistil, že dne 20. 8. 2020 byl žalobci v informačním systému žalované předmětný dokument zpřístupněn, lze s analogickým použitím § 69a odst. 3 ZVŠ dovodit, že žalobci byla výzva dne 21. 8. 2020 doručena. Skutečnost, že se žalobce do systému v rozhodné době nepřihlásil, nemá na doručení písemnosti vliv. Krajský soud se tak ztotožňuje s žalovanou, že právo žalobce seznámit se podklady před vydáním rozhodnutí děkana žalované bylo zachováno.
22. Krajský soud v poslední řadě neshledává důvodnou ani námitku žalobce ohledně porušení zásady předvídatelnosti a principu legitimního očekávání. Žalovaná doručovala v akademickém roce 2018/2019 prostřednictvím doručovatele poštovních služeb, v následujícím roce pak zvolila doručení prostřednictvím svého elektronického informačního systému zcela v souladu s dikcí § 68 odst. 3 ZVŠ. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009 č. j. 6 Ads 88/2006-132, konstatoval, že „*správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Jen taková správní praxe je doplněním psaného práva a je způsobilá modifikovat pravidla obsažená v právní normě. Správní praxi zakládající*

legitimní očekávání lze změnit, pokud je taková změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi.“ V nyní projednávaném případě byla žalobci doručena výzva v akademickém roce 2018/2019 prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb a v následujícím akademickém roce 2019/2020 prostřednictvím elektronického informačního systému, nelze proto hovořit o ustálené nebo dlouhodobé správní praxi. Krajský soud nadto konstatuje, že v době elektronizace a probíhající pandemie nemůže být překvapivým postup žalované, která zcela legitimně zvolila zákonem aprobovaný způsob doručení prostřednictvím svého elektronického systému.

23. Krajský soud tak neshledal žádnou vadu v postupu děkana nebo rektora žalované a žalobu pro nedůvodnost podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšná žalovaná se náhrady nákladů řízení u dnešního jednání vzdala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 21. dubna 2021

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu